

3.Luku Sigfrid Dowel katseli lastensa leikkimistä mietteisiin vaipuneena, kun Lisa Honebely tuli tämän luokse. □ Aivan valloittavia lapsia, ja Oscarkin on kasvanut tavattomasti. □ Niin, hänelle on tullut pituutta. Sanoi Sigfrid voipuneen oloisesti. Lisa huomasi tämän. □ Hyvänen aika, sinähän vaikutat väsyneelle. □ Olen hieman väsynyt matkasta. □ Mitä Lontooseen kuuluu, pakahdun uteliaisuudesta kuulla uusimmat ja kuumimmat seurapiiri juorut. □ Parahin Lisa, en ole ehtinyt juurikaan seuraamaan kuumimpia juoruja, työni ja lapset on vieneet suurimman osan ajastani. □ Hyvänen aika, eikö veljeni Helmut ole ollut tukemassa sinua? □ Veljelläsi on työnsä ja... □ Niin? □ Lupaa ettet kerro tästä eteenpäin, luulen että veljesi on kevytkenkäinen ja huikentelevainen. □ Tavatonta! Veljeni Helmutko? Sehän on mahdotonta, suo anteeksi, mutta minun on vaikea uskoa sitä. □ En minäkään uskonut sitä ensi alkun, enkä oikein vielä, aivan kuin kaikki olisi pahaa unta. Sigfrid Dowel niiskautti kuuluvasti. □ Tuokin Alicia Alligton kamala kotka... □ Ei mietitä sitä nyt. Tiedätkö, nyt me tytöt menemme ottamaan lasilliset viskiä äitini varastosta, ja unohdamme maalliset murheet, sitä paitsi kellokin on aika paljon. □ Hyvänen aika! Lasten nukkumaan meno aika. □ Voinko auttaa sinua? □ Voi se olisi enemmän kuin rohkenen toivoa. Sigfrid johdatti lapset yläkertaan Lisan seuratessa perässä. Saatuaan Oscarin ja Shellyn nukkumaan naiset menivät ruususalonkiin nauttimaan lasilliset. □ Muut taitavat olla jo nukkumassa, kun on näin hiljaista. □ Saadaan olla täysin rauhassa. Lisa totesi. □ Mitä se sivistymätön kotka tarkoitti puheillaan äitisi suunnitelmista Honebely housen suhteen. □ Niin äitini lady Edith terveys on ollut hieman kysymysmerkki, mistä syystä uskomme hänen ryhtyneen tiettyihin toimenpiteisiin. □ Tarkoitatko jälkisäädöstä? □ Sitä juuri. Ei ole mikään salaisuus äitini närkästyminen poikaansa Helmuttia kohtaan, kun hän ei pitänyt aatelissukunsa sukunimeä itsellään. Mikä taas merkitsee hieman huikentelevan Fredrikin aseman nousua. □ Entä sinä, eikö se merkitse sinulle yhtään mitään? □ Minulleko? Tavatonta. Totta kai merkitsee, mutta minulla on tiettyjä suunnitelmia tulevaisuuden varalle. □ Lisa, sinä teet minut uteliaaksi, sinun on ehdottomasti kerrottava suunnitelmistasi minulle, lupaan olla hiiskumatta asiasta kenellekään. Lisa katseli ystävänsä hetken. □ Hyvä on, olen ajatellut naivani huomattavan aseman omaavan herrasmiehen jonka turvin elämäni on turvattu. Sanoi Lisa naurahtaen. □ Onko sinulla ketään mielessä? □ Sir Trewor Londermon on hyvin miellyttävä persoona. □ Hyvän aika, häntäkö olit ajatellut? Hänhän on oikea elostelija. □ Tunnetko hänet? □ Tiedän ainoastaan sen mitä olen kuullut. □ Mitä sitten olet kuullut? □ Tietojeni mukaan maalaa alastomia naisia ainoastaan siksi että pääsee näiden suosioon. □ Parahin Sigfrid, en odota kumppanilta uskollisuutta, ainoastaan asemaa jonka hänen myötä saavutan. Lisa naurahti kaataen toisen lasillisen. Muutaman lasin jälkeen molemmat naiset tunsivat olonsa hyvin hilpeiksi ja heidän keskustelun sävy muuttui vallan kevytkenkäiseksi. Naisten tirskahtellessa keskenään Helmut Dowel saapui ovesta sisään. Mies loi pikaisen katseen naisiin nousten sitten yläkertaan. □ Huomasitko? Tuota juuri tarkoitin, mieheni tulee ja menee kertomatta minulle mitään. □ Hyvänen aika, eihän tuo mitään vielä todista. □ Lisa hyvä tiedän tunteesi veljeäsi kohtaan, en tiedä miksi minulla on omituinen tunne, en lainkaan ihmettelisi vaikka hän olisi viettänyt aikaa sen kauhean kotkan kanssa. □ Ettet vain kuvittele harhoja. □ Kaikki on niin sekaisin, en tiedä mitä ajatella, tämä ilta täällä, tämä kaikki. □ Kenties olemme vain väsyneitä raskaan päivän jälkeen, ehkä lienee paikallaan että mekin menemme nukkumaan. Juotuaan lasit tyhjäksi molemmat naiset nousivat yläkertaan, toisiaan tukien, kikattaen samalla kuin teini-ikäiset. □ Hyss, ei herätetä koko kartanoa. Sigfrid kuiskasi Lisan korvaan, kun tämä kompastui polvilleen. Vaivalloisen kapuamisen jälkeen naiset pääsivät viimein yläkertaan, jossa he toivottelivat hyvän yön toivotukset toisilleen. 13 4.Luku Tavoilleen uskollisena Edith Honebely oli noussut ensimmäisenä ja istui nyt tapojensa mukaan ruususalonkin divaanilla. Hetkeä myöhemmin

Edithin seuraan liittyi Susan ja Trewor Londermon. □ Kuinka uskomattoman kaunis aamu meille valkenikaan. Susan totesi hyväntuulisesti. □ Todellakin. Nukuitteko mainiosti? □ Vallan mainiosti, kuin karhu talviunia. Pikkuhiljaa muutkin kutsuvieraat saapuivat alakertaan, ainoastaan Lisa Honebely ja Sigfrid Dowel puuttuivat. □ Hyvää huomenta. Susan toivotti Helmut Dowelille tämän liittyessä seuraan. □ Huomenta. □ Entä lady Sigfrid?.. □ Hän, hän tulee hieman myöhemmin, anteeksi poistun hieman haukkaamaan raitista ilmaa. Sanoi Helmut syyttäen samalla tupakin palamaan. Susan katseli miehen perään, kun George Alligton tuli tämän viereen. □ Tavatonta, mikä hänelle oikein tuli. Ihmetteli nainen. □ On asioita, joita me emme ymmärrä. Totesi puolestaan George. □ Fredrik oletko nähnyt Clementsiä, yleensä näihin aikoihin aamupala on katettu ruokasaliin, viitsitkö tarkistaa asian. □ Totta kai äiti. Sen sanottuaan Fredrik meni ruokasaliin, missä sisäkkö Justin Adler viimeisteli kattausta. □ Pahoittelen sir aamupala kattauksen myöhästymistä. Änkytti sisäkkö nolona. □ Missä hovimestari on? □ En osaa sanoa, en ole nähnyt hovimestaria koko aamuna. □ Tavatonta, tämäpä omituista. □ Niin sir. Kattaus on valmis reilun kymmenminuutin kuluttua sir. □ Justina voi mennä etsimään hovimestaria, kun on saanut kattauksen valmiiksi. □ Hyvä on sir. Nainen vastasi ja niiasi syvään. 13 Fredrik liittyi muiden vieraiden seuraan, Edithin katsoessa tätä kysyvästi. □ Arvoisa seurue, pahoittelen aamupalan hienoista myöhästymistä. Sanoi Fredrik vakaalla äänellä. □ Tavatonta, tämähän on skandaali. Edith Honebely sanoi järkyttyneenä. □ Pöyristyttävää käytöstä kutsuvieraita kohtaan, eikö täällä saa aamupalaa säädyllyiseen aikaan? Sanoi puolestaan Alicia Alligton. Samalla hetkellä sisäkkö tuli salonkiin ja antoi merkin siirtyä ruokasalin puolelle. Vieraiden mennessä Edith jättäytyi seurueen hännille, yhdessä Fredrikin kanssa. □ Mitä tämä merkitsee? Fredrik kertoi äidilleen lyhyesti, mitä oli tapahtunut. □ Hyvänen aika, Clement siis kadonnut? Sehän on mahdotonta. Tämä on skandaali, mitä vieraatkaan ajattelevat tästä. □ Niin äiti. Lähetin sisäkön etsimään häntä. □ Heti kun se mies löytyy, niin lähetä hänet minun puheilleni toimistoon. □ Kyllä äiti. Muutamaa minuuttia myöhemmin kaikki oli asettuneet paikoilleen, nauttimaan maukkaan aamupalan. Pöytään oli tuotu neljän minuutin keitetyt kananmunat sekä paahtoleipää ja marmeladia sekä paahdettua viiriäisen rintaa. Samalla hetkellä ruokasaliin saapui Justin Adler kalman kalpeana. □ Niin? Helmut Dowel kysyi. Sisäkkö asteli hitaasti Helmutin luokse ja kuiskasi tämän korvaan jotain. Mies kuunteli hetken, nousten sitten ylös. □ Arvoisa juhlaväki, arvon vieraat, Clement on löytynyt. □ No jo oli aikakin, tyypillistä palvelusväkeä, vetelehtivät jossain ties missä. Alicia Alligton tuhahti Susan Londermonille. Helmut katsoi pahansuovasti Aliciaa, joka vasta nyt ymmärsi olla hiljaa. □ Clement on kuollut. Puheensorina ruokasalissa loppui kuin veitsellä leikaten. □ Hyvänen aika! Tämähän on skandaali. Totesi sir Trewor Londermon hillitysti □ Tavatonta. Kauhisteli puolestaan Susan Londermon. Kaikki, jopa Alicia Alligton kauhisteli tilannetta. Edith Honebely nousi pöydän päässä seisomaan, nojaten sitten pöytänsä. Susan Londermon huomasi ystävänsä tilan ja riensi tämän avuksi. 14 Samaan aikaan Lisa ja Sigfrid saapuivat ruokasaliin iloisesti seurustellen. □ Jäimmekö jostain uutispimentoon? Naiset katselivat totista pöytäseuruetta. □ Mitä on tapahtunut? Aivan kuin joku olisi kuollut. □ Niin onkin, hovimestari Clement. Totesi Fredrik vakavana. □ Hyvä tavaton. Onko se totta? □ Ikävä kyllä on. □ Kuka hänet löysi ja mistä? □ Sisäkkö Justin Adler, viinikellarista. □ Hyvä tavaton sentään. Lisa totesi vakavana. □ Helmut voisitko hoitaa ikävät velvollisuudet, tunnen itseni hieman väsyneeksi, tahdon mennä hieman lepäämään. □ Totta kai äiti. Alicia Alligton supatti miehensä korvaan. □ Tavatonta millaista touhua, ja minun pitää sietää tällaista, tämä, tämä on järkyttävää. □ Ota lasi viskiä, sitähän sinä olet tottunut lipittämään. Alicia tuijotti miestänsä tiukasti. □ Sika! Ja poistui sitten ulos. Helmut Dowel siirtyi huoneen keskelle katsellen ympärilleen. □ Ikävän tapahtuman johdosta olen pakotettu tiettyihin toimenpiteisiin, toivon arvon

kutsuvieraat ymmärrystä asiaan. Kukaan ei saa poistua kartanosta, ennen kuin paikalle saapuvat viranomaiset antavat siihen luvan. "Hyvä tavaton! Tämä on pöyristyttävää käytöstä. "Kärsivällisyyttä hyvät ystävät, kärsivällisyyttä. Kutsun tohtorin toteamaan kuolinsyyn ja sillä hyvä. Me kaikki tiedämme sen olevan ainoastaan pelkkä muodollisuus. Sen sanottuaan Helmut Dowel poistui salista äitinsä työhuoneeseen. "Ajatella jos se olisikin murha. "Tavatonta Fredrik, älä edes puhu tuollaista! "Sisko hyvä, se oli huonoa pilaa. Kymmenen minuuttia myöhemmin Helmut palasi takaisin salonkiin. "Tohtori ja poliisimestari tulee reilun kahden tunnin kuluttua. "Pitääkö meidän odottaa siihen asti täällä? "Ikävä kyllä, näin on asia. 15 Alicia Alligton joka oli tullut hetkeä aikaisemmin salonkiin, kohautti olkapäitään. "George ilmoita autonkuljettajalle, me lähdemme Lontooseen. "Pahoittelen, se ei sovi, ennen kuin poliisimestari antaa siihen luvan. "Koita käyttäytyä säädyllisesti, muista missä me olemme. "Kuinka voisinkaan unohtaa tätä kauheata paikkaa. Sitä paitsi, voithan sinä jäädä tänne, minä ainakin lähden. Lady Alicia nosti uhmakkaasti leukansa ylös ja poistui sitten salongista. Susan Londermon joka oli ollut sivummalla, istuutui nyt syvään nojatuoliin ja huokaisi kuuluvasti. Lisa puolestaan kaatoi itselleen lasin brandya. "En voi käsittää Clement on kuollut. Totesi puolestaan Sigfrid Dowell George Alligton, joka oli kävellyt edes takaisin huonetta pysähtyi ja meni baarikaapin edustalle kaataen itselleen lasin brandya. "Teistä muista en tiedä, mutta minä ainakin menen katsomaan vainajaa, tahtooko joku tulla mukaan? "Minä voisin tulla mukaan. Ilmoitti Fredrik Honebelly. Kaksikko katseli seurueen muita jäseniä, kuin saadakseen muukaan, turhaan. "Hyvä on, menkäämme siis me sitten. Kaksikko poistui salongista, muiden jäädessä aloilleen.